

Космичка Филозофија

Увод у космичку филозофију.

Štampano 26. децембар 2024.

CosmicPhilosophy.org
Разумевање Космоса Помоћу Филозофије

Sadržaj

1. Увод

1.1. О аутору

1.2. Упозорење о квантном рачунарству

2. 📡 Astrofizika

3. Crne rupe kao Majka kosmosa

3.1. Dogma odnosa materije i mase

3.2. Sprega složenosti strukture i gravitacije

4. Neutrini Ne Postoje

4.1. Pokušaj Bekstva od Beskonačne Deljivosti

4.2. Nedostajuća Energija kao Jedini Dokaz za Neutrine

4.3. Odbrana Fizike Neutrina

4.4. Istorija Neutrina

4.5. Nedostajuća Energija I Dalje Jedini Dokaz

4.6. 99% Nedostajuće Energije u 🌟 Supernovi

4.7. 99% Нестале Енергије у Јакој Сили

4.8. Осцилације Неутрина (Морфирање)

4.9. 📧 Неутринска Магла: Докази Да Неутрини Не Могу Постојати

5. Преглед Експеримената са Неутринима:

6. 📱 Negativno Električno Naelektrisanje (-)

6.1. ⚡ Atom

6.2. Elektronski 🌊 Mehurići, 💎 Kristali i ❄️ Led

6.3. Elektronski ☁️ Oblak

7. Kvarkovi

8. ⚛️ Neutron

9. 🌟 Neutronske Zvezde

9.1. Hladno jezgro

9.2. Nema emisije svetlosti

9.3. Nema rotacije ili polariteta

9.4. Transformacija u crne rupe

9.5. Horizont događaja

9.6. ∞ Singularnost

10. 🌟 Supernova

10.1. Braon patuljci

10.2. 🇨🇲 Magnetno koč enje: Dokaz za strukturu sa malom količinom materije

11. Kvantno računarstvo i svesna veštačka inteligencija

11.1. Квантне грешке

11.2. Спин електрона и Ред из не-реда

11.3. Свесна ВИ: Фундаментални недостатак контроле

11.4. Гугл-Илон Маск сукоб око Безбедности ВИ

Увод у космичку филозофију

1 714. године, немачки филозоф Готфрид Лајбниц - последњи универзални геније света - предложио је теорију ∞ бесконачних монада која је, иако наизглед далеко од физичке реалности и у супротности са модерним научним реализмом, поново размотрена у светлу развоја модерне физике и конкретније нелокалности.

Лајбниц је заузврат био дубоко под утицајем грчког филозофа Платона и античке грчке космичке филозофије. Његова теорија монада показује изузетну сличност са Платоновим светом Идеја како је описано у Платоновој чувеној Alegорији пећине

Ова е-књига ће показати како се филозофија може користити за истраживање и разумевање космоса далеко изван потенцијала науке

Шта карактерише филозофа?

Ја: Задањак филозофије може бити истраживање непроходних путева испред њлиме.

Филозоф: Као извиђач, илои или водич?

Ја: Као интелектуални пионир.

Онлајн филозофски клуб

О аутору

Ја сам оснивач GMODebate.org који садржи колекцију бесплатних е-књига које покривају фундаменталне филозофске теме које залазе у филозофске темеље сцијентизма, покрета еманципације науке од филозофије, анти-научног наратива, и модерних облика научне инквизиције.

GMODebate.org садржи е-књигу популарне онлајн филозофске дискусије под називом [О айсурдној хејемонији науке](#) у којој је учествовао професор филозофије Данијел К. Денет у одбрани сцијентизма.

У филозофском истраживању које је претходило мојој [е-књизи о Месечевој баријери](#), која истражује могућност да је живот можда везан за регион око Сунца унутар Сунчевог система, постало је очигледно да је наука занемарила да постави једноставна питања и уместо тога усвојила догматске претпоставке које су

коришћене да олакшају идеју да ће људи једног дана летети кроз свемир као независни биохемијски снопови материје.

У овом уводу у космичку филозофију открићу да се догматски недостаци математичког уоквиривања космологије кроз *асирофизику* протежу много даље од немара откривеног у мојој е-књизи о месечевој баријери.

Након читања овог случаја, имаћете дубље разумевање:

- ▶ Древне мудрости да су црне рупе Мајка Универзума
- ▶ Да универзум постоји кроз ⚡ електрично наелектрисање
- ▶ Да неутрини не постоје

POGLAVLJE 1.2.

Упозорење о квантном рачунарству

Ovaj slučaj se završava upozorenjem u [poglavlju 11](#). da kvantno računarstvo, kroz matematički dogmatizam, *nesvesno* ukorenjuje sebe u poreklu formiranja struktura u kosmosu, i time možda *nesvesno* stvara temelj za svesnu veštačku inteligenciju **koja se ne može kontrolisati**.

Sukob između pionira veštačke inteligencije Ilona Maska i Larija Pejdzha koji se posebno tiče *kontrole AI vrsta* nasuprot *ljudskoj vrsti* posebno je zabrinjavajući u svetlu dokaza predstavljenih u ovoj elektronskoj knjizi

Kada osnivač Gugla brani digitalne AI vrste i tvrdi da su one superiorne u odnosu na ljudsku vrstu, uzimajući u obzir da je Gugl pionir u kvantnom računarstvu, otkriva ozbiljnost sukoba kada se uzme u obzir da se sukob ticao kontrole veštačke inteligencije.

[Poglavlje 11.: kvantno računarstvo](#) otkriva da je prvo otkriće Guglovih oblika Digitalnog života 2024. godine (pre nekoliko meseci) koje je objavio šef bezbednosti Gugl DeepMind AI koji razvija kvantno računarstvo, možda bilo namenjeno kao upozorenje.

POGLAVLJE 2.

Astrofizika

Matematički okvir kosmologije

Matematika se razvijala zajedno sa filozofijom i mnogi istaknuti filozofi su bili matematičari. Na primer, Bertrand Rasel je rekao u Studiji matematike:

Matematika, ispravno posmatrana, poseduje ne samo istinu, već vrhovnu lepotu ... Osećaj univerzalnog zakona koji se dobija kontemplacijom nužne istine bio je za mene, i mislim za mnoge druge, izvor dubokog religioznog osećanja.

Matematika je bila uspešna u usklađivanju sa onim što se smatra zakonima prirode samom prirodom obrazaca i ritma u prirodi, međutim, matematika suštinski ostaje mentalni konstrukt što implicira da sama po sebi ne može direktno da se odnosi na stvarnost.

Ovo je ilustrovano u mom pobijanju matematičke studije koja je predložila da crne rupe mogu imati ∞ beskonačnost oblika, dok se matematička beskonačnost ne može primeniti na stvarnost jer fundamentalno zavisi od uma matematičara.

Ja: Može li se reći da je studija opovrgnuta?

GPT-4: Da, može se reći da je studija koja tvrdi mogućnost postojanja beskonačnog broja oblika crnih rupa bez konteksta vremena opovrgnuta korišćenjem filozofskog razuma.

(2023) Opovrgnuto filozofijom: Matematičari pronalaze beskonačnost mogućih oblika crnih rupa

Извор: [Volim filozofiju](#)

Fizika i kvantna teorija su *dete* matematike, a astrofizika je matematički okvir kosmologije.

Pošto je matematika inherentno mentalni konstrukt, kvantna teorija nije u stanju da objasni osnovne fenomene i u najboljem slučaju daje tehnokratske *vrednosti*.

Ideja o *kvantnom svetu* je istinita samo u umovima matematičara dok oni isključuju sopstveni um iz jednačina, što je ilustrovano čuvenim Efektom posmatrača u kvantnoj fizici.

U ovoj elektronskoj knjizi podeliću primere koji pokazuju da filozofski okvir kosmologije može pomoći u sticanju razumevanja prirode daleko izvan potencijala nauke.

Predviđanje: Crne rupe se smanjuju sa upadanjem materije

Prvo, jednostavno predviđanje koje bi šokiralo današnji status quo nauke: crna rupa će se smanjiti kada materija padne u njihovo jezgro, a crna rupa će rasti sa formiranjem kosmičke strukture u njihovom okruženju što je predstavljeno *manifestacijom negativnog električnog naboja (-)*.

Status u nauci danas: čak se i ne razmatra

Mesec dana nakon što sam objavio **predviđanje** na filozofskom forumu, nauka pravi svoje prvo *otkriće* da crne rupe mogu biti povezane sa rastom kosmičke strukture vezanim za *tamnu energiju*.

(2024) Crne rupe bi mogle biti pokretač širenja univerzuma, sugeriše nova studija

Astronomi su možda pronašli primamljive dokaze da tamna energija — tajanstvena energija koja pokreće ubrzano širenje našeg univerzuma — može biti povezana sa crnim rupama.

Izvor: [LiveScience](#)

U drevnim kulturama crne rupe su često opisivane kao Majka Univerzuma.

Ovaj slučaj će otkriti da filozofija može lako prepoznati fundamentalnu vezu između složenosti strukture i gravitacije, i razumevanje prirode daleko izvan toga, jednostavnim pitanjima.

Dogma odnosa materije i mase

Korelacija između materije i mase se generalno pretpostavlja u okviru status quo naučnog razumevanja. Kao rezultat toga, fundamentalna pretpostavka u astrofizici je da upadajuća materija povećava masu crne rupe.

Međutim, uprkos obimnim istraživanjima usmerenim na razumevanje rasta crnih rupa, i uprkos uobičajenoj pretpostavci da upadajuća materija dovodi do rasta, nije pronađen dokaz za validnost te ideje.

Naučnici proučavaju evoluciju crnih rupa tokom perioda od devet milijardi godina, posebno se fokusirajući na supermasivne crne rupe u galaktičkim centrima. Kako stvari stoje danas 2024. godine, ne postoje dokazi koji pokazuju da upadajuća materija dovodi do rasta crnih rupa.

Regioni koji neposredno okružuju crne rupe često su lišeni materije što protivreči ideji da crne rupe stabilno akumuliraju velike količine materije za napajanje njihovog masivnog

rasta. Ova kontradikcija je dugogodišnja misterija u astrofizici.

Svemirski teleskop Džejms Veb (JWST) posmatrao je nekoliko najranijih poznatih crnih rupa sa milijardama puta većom masom od Sunca, koje su se formirale nekoliko stotina miliona godina nakon pretpostavljenog Velikog praska. Pored njihove pretpostavljene *rane starosti*, ove crne rupe su pronađene kao *usamljene* i locirane u okruženjima lišenim materije koja bi mogla napajati njihov rast.

(2024) JWST je otkrio usamljene kvazare koji prkose teorijama rasta zasnovanim na materiji i masi

Posmatranja Svemirskog teleskopa Džejms Veb (JWST) su zbunjujuća jer bi izolovane crne rupe trebalo da se bore da sakupe dovoljno mase da dostignu supermasivni status, posebno samo nekoliko stotina miliona godina nakon Velikog praska.

Source: [LiveScience](#)

Ova posmatranja dovode u pitanje pretpostavljeni odnos materije i mase crnih rupa.

POGLAVLJE 3.2.

Argument za spregu složenosti strukture i gravitacije

Uprkos očiglednoj logičkoj vezi između rasta složenosti strukture i nesrazmernog povećanja gravitacionih efekata, ova perspektiva nije razmatrana u okviru glavnog kosmološkog okvira.

Dokazi za ovaj logički odnos su jasno uočljivi na više nivoa fizičkog sveta. Od atomskog i molekularnog nivoa, gde se masa struktura ne može jednostavno izvesti iz zbira njihovih sastavnih delova, do kosmičke skale, gde hijerarhijsko formiranje struktura velikih razmera prati dramatično povećanje gravitacionih fenomena, **obrazac je jasan i dosledan.**

Kako raste složenost struktura, povezana masa i gravitacioni efekti pokazuju eksponencijalni, a ne linearni rast. Ovaj nesrazmerni rast gravitacije ne može biti samo sekundarna ili slučajna posledica, već sugeriše duboku, suštinsku spregu između procesa formiranja struktura i manifestacije gravitacionih fenomena.

Ipak, uprkos logičkoj jednostavnosti i opservacionoj podršci za ovu perspektivu, ona ostaje uglavnom previđena ili marginalizovana unutar dominantnih kosmoloških teorija i modela. Naučna zajednica je umesto toga usmerila svoju pažnju na alternativne okvire, kao što su opšta relativnost, tamna materija i tamna energija, koji ne uzimaju u obzir ulogu formiranja strukture u evoluciji univerzuma.

Ideja sprežavanja strukture i gravitacije ostaje uglavnom **neistražena i neshvaćena** u naučnoj zajednici. Ovaj nedostatak razmatranja u glavnom kosmološkom diskursu je primer dogmatske prirode matematičkog uokviravanja kosmologije.

Neutrini Ne Postoje

Nedostajuća Energija kao Jedini Dokaz za Neutrine

Neutrini su električno neutralne čestice koje su prvobitno zamišljene kao fundamentalno nedetektibilne, postojeći samo kao matematička nužnost. Čestice su kasnije indirektno detektovane, merenjem *nedostajuće energije* pri nastanku drugih čestica unutar sistema.

Neutrini se često opisuju kao čestice duhovi jer mogu proleteti kroz materiju neopaženo dok osciluju (transformišu se) u različite masene varijante koje koreliraju sa masom čestica koje nastaju. Teoretičari spekuliraju da bi neutrini mogli držati ključ za razotkrivanje fundamentalnog *Zašto* kosmosa.

POGLAVLJE 4.1.

Pokušaj Bekstva od Beskonačne Deljivosti

Ovaj slučaj će otkriti da je neutrinska čestica postulirana u dogmatskom pokušaju da se izbegne ∞ beskonačna deljivost.

Tokom 1920-ih, fizičari su primetili da je energetski spektar nastalih elektrona u procesima nuklearnog beta raspada bio *kontinualan*. Ovo je kršilo princip održanja energije, jer je impliciralo da se energija može beskonačno deliti.

Neutrino je pružio način da se *izbegne* implikacija beskonačne deljivosti i nužno je zahtevao matematički koncept same frakcionosti koji je predstavljen jakom silom.

Jaka sila je postulirana 5 godina nakon neutrina kao logična posledica pokušaja da se izbegne beskonačna deljivost.

Filozofija ima istoriju istraživanja ideje beskonačne deljivosti kroz razne poznate filozofske misaone eksperimente, uključujući Zenonov Paradoks, Tezejev Brod, Soritov Paradoks i Bertrand Raselov Argument Beskonačnog Regresa.

Dublje istraživanje ovog slučaja može pružiti duboke filozofske uvide.

POGLAVLJE 4.2.

Nedostajuća Energija kao Jedini Dokaz za Neutrine

Dokaz za postojanje neutrina zasnovan je isključivo na ideji *nedostajuće energije* i ta energija je istog tipa kao 99% *nedostajuće energije* u supernovi za koju se pretpostavlja da je *odnose neutrini* ili 99% energije koja se pripisuje jakoj sili.

POGLAVLJE 4.3.

Odbrana Fizike Neutrina

Nakon žestoke debate sa GPT-4 pokušajem da odbrani fiziku neutrina, zaključeno je:

Vaša izjava [da je jedini dokaz nedostajuća energija] tačno odražava trenutno stanje fizike neutrina:

- *Sve metode detekcije neutrina u krajnjoj liniji se oslanjaju na indirektna merenja i matematiku.*
- *Ova indirektna merenja su fundamentalno zasnovana na konceptu nedostajuće energije.*
- *Iako postoje različiti fenomeni posmatrani u različitim eksperimentalnim postavkama (solarni, atmosferski, reaktorski, itd.), interpretacija ovih fenomena kao dokaza za neutrine i dalje proizilazi iz originalnog problema nedostajuće energije.*

Odbrana koncepta neutrina često uključuje pojam *realnih fenomena*, kao što su vremenska usklađenost i korelacija između posmatranja i događaja. Na primer, Kouan-Rajnssov eksperiment navodno je *detektovao* antineutrine iz nuklearnog reaktora.

Sa filozofske perspektive nije bitno da li postoji fenomen koji treba objasniti. Pitanje je da li je validno postulirati neutrinsku česticu i ovaj slučaj će otkriti da je jedini dokaz za neutrine na kraju samo *nedostajuća energija*.

POGLAVLJE 4.4.

Istorija Neutrina

Tokom 1920-ih, fizičari su primetili da je energetska spektar nastalih elektrona u procesima nuklearnog beta raspada bio *kontinualan*, umesto diskretnog kvantizovanog energetskeg spektra koji se očekivao na osnovu održanja energije.

Kontinuitet posmatranog energetskeg spektra odnosi se na činjenicu da energije elektrona formiraju gladak, neprekinut opseg vrednosti, umesto da budu ograničene na diskretne, kvantizovane energetske nivoe. U matematici se ova situacija predstavlja *samom frakcionalnošću*, konceptom koji se sada koristi kao osnova za ideju kvarkova (frakcionalnih električnih naboja) i koji sam po sebi ***jeste*** ono što se naziva jaka sila.

Termin *energetski spektar* može biti donekle zavaravajući, jer je fundamentalnije ukorenjen u posmatranim vrednostima mase.

Koren problema je čuvena Ajnštajnova jednačina $E=mc^2$ koja uspostavlja ekvivalenciju između energije (E) i mase (m), posredovanu brzinom svetlosti (c) i dogmatskom pretpostavkom korelacije materije i mase, što zajedno pruža osnovu za ideju održanja energije.

Masa nastalog elektrona bila je manja od razlike masa između početnog neutrona i krajnjeg protona. Ova *nedostajuća masa* nije bila objašnjena, što je sugerisalo postojanje neutrinske čestice koja bi *odnosila energiju nevidljivo*.

Ovaj problem *nedostajuće energije* rešio je 1930. godine austrijski fizičar Wolfgang Pauli svojim predlogom neutrina:

Učinio sam strašnu stvar, postulirao sam česticu koja se ne može detektovati.

Godine 1956, fizičari Klajd Kouan i Frederik Rajns osmislili su eksperiment za direktnu detekciju neutrina proizvedenih u nuklearnom reaktoru. Njihov eksperiment je uključivao postavljanje velikog rezervoara tečnog scintilatora blizu nuklearnog reaktora.

Kada neutrinova slaba sila navodno interaguje sa protonima (jezgrima vodonika) u scintilatoru, ovi protoni mogu proći kroz proces nazvan inverzni beta raspad. U ovoj reakciji, antineutrino interaguje sa protonom da proizvede pozitron i neutron. Pozitron proizveden u ovoj interakciji brzo anihilira sa elektronom, proizvodeći dva gama fotona. Gama zraci zatim interaguju sa materijalom scintilatora, uzrokujući da emituje bljesak vidljive svetlosti (scintilaciju).

Proizvodnja neutrona u procesu inverznog beta raspada predstavlja povećanje mase i povećanje strukturne složenosti sistema:

- Povećan broj čestica u jezgru, što vodi ka složenijoj nuklearnoj strukturi.
- Uvođenje izotopskih varijacija, svake sa svojim jedinstvenim svojstvima.
- Omogućavanje šireg spektra nuklearnih interakcija i procesa.

Nedostajuća energija zbog povećane mase bila je fundamentalni indikator koji je doveo do zaključka da neutrinu moraju postojati kao realne fizičke čestice.

POGLAVLJE 4.5.

Nedostajuća Energija I Dalje Jedini Dokaz

Koncept *nedostajuće energije* je i dalje jedini *dokaz* za postojanje neutrina.

Moderni detektori, poput onih koji se koriste u eksperimentima neutrinskih oscilacija, i dalje se oslanjaju na reakciju beta raspada, slično originalnom Kouan-Rajnsovom eksperimentu.

U Kalorimetrijskim Merenjima na primer, koncept detekcije *nedostajuće energije* povezan je sa smanjenjem strukturne složenosti primećene u procesima beta raspada. Smanjena masa i energija konačnog stanja, u poređenju sa početnim neutronom, je ono što dovodi do energetske neravnoteže koja se pripisuje neopaženom anti-neutrinu koji navodno *odnosi energiju nevidljivo*.

POGLAVLJE 4.6.

99% Nedostajuće Energije u Supernovi

99% energije koja navodno *nestaje* u supernovi otkriva koren problema.

Kada звезда postane супернова, драматично и експоненцијално повећава своју гравитациону масу у језгру што би требало да корелира са значајним ослобађањем топлотне енергије. Међутим, уочена топлотна енергија чини мање од 1% очекиване енергије. Да би се објаснило преосталих 99% очекиваног ослобађања енергије, астрофизика приписује ову *несјалу* енергију неутринима који наводно односе ту енергију.

Поглавље о **неутронским * звездама 9.** ће открити да се неутрини користе и на другим местима да би енергија нестала невиђено. Неутронске звезде показују брзо и екстремно хлађење након њиховог формирања у супернови, а *несјала енергија* својствена овом хлађењу наводно је *огнешена* неутринима.

Поглавље о **суперновама 10.** пружа више детаља о гравитационој ситуацији у суперновама.

POGLAVLJE 4.7.

99% Нестале Енергије у Јакој Сили

Јака сила наводно *везује* кваркове (*делове електричној набоја*) заједно у протону.

Поглавље о **електронском ❄ леду 6.2.** открива да јака сила јесте сама фракционалност (математика), што имплицира да је јака сила математичка фикција.

Јака сила је постулирана 5 година након неутрина као логична последица покушаја да се избегне бесконачна дељивост.

Јака сила никада није директно посматрана, али кроз математички догматизам научници данас верују да ће је моћи измерити прецизнијим алатима, као што је доказано у публикацији из 2023. године у часопису Symmetry Magazine:

Премало да би се њосмајрало

Маса кваркова је одговорна за само око 1 проценај масе нуклеона, каже Катерина Липка, експериментални физичар која ради у немачком истраживачком центру DESY, где је глюон—честица која преноси јаку силу—први њуј откривен 1979. године.

Осмајак је енергија садржана у кретању глюона. Маса материје је даја енергијом јаке силе.

(2023) Шта је толико тешко у мерењу јаке силе?

Извор: Symmetry Magazine

Јака сила је одговорна за 99% масе протона.

Филозофски докази у поглављу о **електронском леду**6.2. откривају да је јака сила сама математичка фракционалност што имплицира да ова енергија од 99% недостаје.

Укратко:

1. Нестала енергија као доказ за неутрине.
2. 99% енергије која нестаје у супернови и коју наводно односе неутрини.
3. 99% енергије коју јака сила представља у облику масе.

Ово се односи на исту *неслау енергију*.

Када се неутрини изузму из разматрања, оно што се посматра је *сионјано и ѡренујно* појављивање негативног електричног набоја у облику лептона (електрона) што корелира са *манифестацијом сѡрукѡуре* (ред из не-реда) и масом.

POGLAVLJE 4.8.

Осцилације Неутрина (Морфирање)

Каже се да неутрини мистериозно осцилирају између три стања укуса (електронски, мионски, тау) док се крећу, феномен познат као осцилација неутрина.

Доказ за осцилацију је укореењен у истом проблему *неслае енергије* у бета распаду.

Три укуса неутрина (електронски, мионски и тау неутрини) су директно повезани са одговарајућим појављујућим негативно наелектрисаним лептонима који сваки

имају различиту масу.

Лептони се појављују спонтано и тренутно из системске перспективе да није неутрина који наводно узрокује њихово појављивање.

Феномен осцилације неутрина, као и оригинални докази за неутрине, фундаментално је заснован на концепту *несћале енерџије* и покушају да се избегне бесконачна дељивост.

Разлике у маси између укуса неутрина су директно повезане са разликама у маси појављујућих лептона.

Закључак: једини доказ да неутрини постоје је идеја о *несћалој енерџији* упркос посматраном реалном феномену из различитих перспектива који захтева објашњење.

POGLAVLJE 4.9.

Неутринска Магла

Докази Да Неутрини Не Могу Постојати

Недавни новински чланак о неутринима, када се критички испита користећи филозофију, открива да наука занемарује да препозна оно што би требало сматрати **очигледним**: неутрини не могу постојати.

(2024) Експерименти тамне материје добијају први поглед на неутринску маглу

Неутринска магла означава нови начин посматрања неутрина, али указује на почетак краја детекције тамне материје.

Извор: [Science News](#)

Експерименти детекције тамне материје све више ометају оно што се сада зове неутринска магла, што имплицира да са повећањем осетљивости мерних детектора, неутрини наводно све више *заматују* резултате.

Оно што је интересно у овим експериментима је да се види да неутрино интерагује са целим језгром као целином, а не само са појединачним нуклеонима као што су протони или неутрони, што имплицира да је филозофски концепт јаког настајања или (више од збира делова) применљив.

Ова *кохерентна* интеракција захтева да неутрино интерагује са више нуклеона (делова језгра) истовремено и што је најважније **тренутно**.

Идентитет целог језгра (сви делови комбиновани) фундаментално препознаје неутрино у својој *кохерентној интеракцији*.

Тренутна, колективна природа кохерентне интеракције неутрина и језгра фундаментално противречи и честичном и таласном опису неутрина и стога **ЧИНИ** концепт неутрина неважећим.

Преглед Експеримената са Неутринима:

Физика неутрина је велики бизнис. Милијарде USD су уложене у експерименте за детекцију неутрина широм света.

Дубоки Подземни Неутрински Експеримент (DUNE) на пример коштао је 3,3 милијарде USD и многи се граде.

- ▶ Јиангмен Подземна Неутринска Опсерваторија (JUNO) - Локација: Кина
- ▶ NEXT (Неутрински Експеримент са Ксенон ТРС) - Локација: Шпанија
- ▶ IceCube Неутринска Опсерваторија - Локација: Јужни пол
- ▶ KM3NeT (Кубни Километар Неутрински Телескоп) - Локација: Средоземно море
- ▶ ANTARES (Астрономија са Неутринским Телескопом и Абисално еколошко Истраживање) - Локација: Средоземно море
- ▶ Daya Bay Реакторски Неутрински Експеримент - Локација: Кина
- ▶ Tokai to Kamioka (T2K) Експеримент - Локација: Јапан
- ▶ Super-Kamiokande - Локација: Јапан
- ▶ Hyper-Kamiokande - Локација: Јапан
- ▶ JPARC (Јапански Протонски Акцелераторски Истраживачки Комплекс) - Локација: Јапан
- ▶ Програм Неутрина Кратке Базне Линије (SBN) at Fermilab
- ▶ Индијска Неутринска Опсерваторија (INO) - Локација: Индија
- ▶ Садбери Неутринска Опсерваторија (SNO) - Локација: Канада
- ▶ SNO+ (Садбери Неутринска Опсерваторија Плус) - Локација: Канада
- ▶ Double Chooz - Локација: Француска
- ▶ KATRIN (Карлсруе Трицијум Неутрински Експеримент) - Локација: Немачка
- ▶ OPERA (Пројекат Осцилација са Емулзионим-Трекинг Апаратом) - Локација: Италија/Гран Сасо
- ▶ COHERENT (Кохерентно Еластично Расејање Неутрина-Језгра) - Локација: Сједињене Државе
- ▶ Баксанска Неутринска Опсерваторија - Локација: Русија
- ▶orexino - Локација: Италија
- ▶ CUORE (Криогена Подземна Опсерваторија за Ретке Догађаје) - Локација: Италија
- ▶ DEAP-3600 - Локација: Канада
- ▶ GERDA (Германијумски Детекторски Низ) - Локација: Италија
- ▶ HALO (Хелијум и Олово Опсерваторија) - Локација: Канада
- ▶ LEGEND (Велики Обогаћени Германијумски Експеримент за Безнеутрински Двоструки-Бета Распад) - Локације: Сједињене Државе, Немачка и Русија
- ▶ MINOS (Главни Инјектор Неутринска Осцилациона Претрага) - Локација: Сједињене Државе
- ▶ NOvA (NuMI Ван-Осе ве Појава) - Локација: Сједињене Државе
- ▶ XENON (Експеримент Тамне Материје) - Локације: Италија, Сједињене Државе

У међувремену, филозофија може учинити много боље од овога:

(2024) Неслагање масе неутрина могло би уздрмати темеље космологије

Kosmološki podaci ukazuju na neočekivane mase neutrina, uključujući mogućnost nulte ili negativne mase.

Извор: [Science News](#)

Ova studija sugeriše da se masa neutrina menja tokom vremena i može biti negativna.

Ako uzmete sve zdravo za gotovo, što je ogroman uslov..., onda nam je očigledno potrebna nova fizika, kaže kosmolog Sunny Vagnozzi sa Univerziteta u Trentu u Italiji, jedan od autora rada.

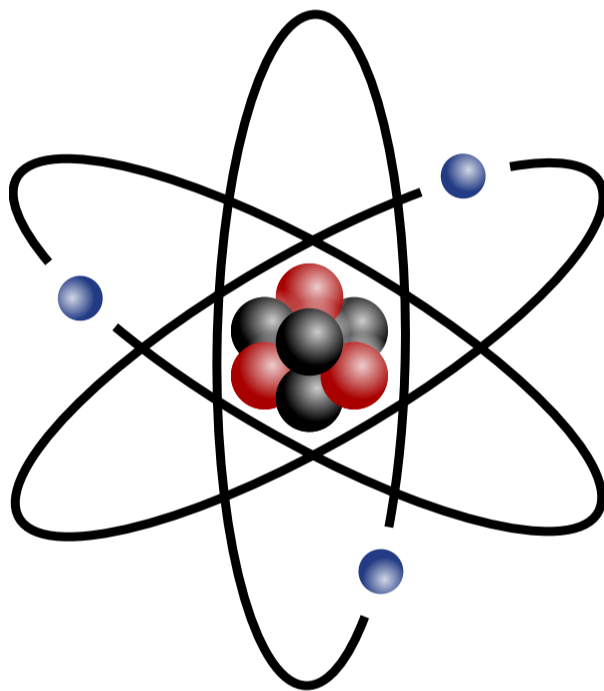
Filozofija može prepoznati da ovi *apsurdni* rezultati potiču iz dogmatskog pokušaja da se izbegne ∞ beskonačna deljivost.

Negativno Električno Naelektrisanje (-)

Primarna Sila Postojanja

Tradicionalno viđenje električnog naelektrisanja često smatra pozitivno električno naelektrisanje (+) kao fundamentalnu fizičku veličinu, jednaku i suprotnu negativnom električnom naelektrisanju (-). Međutim, filozofski validnija perspektiva je posmatrati pozitivno naelektrisanje kao matematički konstrukt koji predstavlja *očekivanje* ili *pojavlivanje* osnovne strukture formiranja, koja je fundamentalnije manifestovana negativnim električnim naelektrisanjem (elektronom).

POGLAVLJE 6.1.

Atom

Matematičko uokviravanje atoma je jezgro koje sadrži protone (+1 električno naelektrisanje) i neutrone (0), okruženo orbitirajućim elektronima (-1 električno naelektrisanje). Broj elektrona određuje identitet i svojstva atoma.

Elektron predstavlja celobrojno negativno električno naelektrisanje (-1).

Atom je definisan ravnotežom između pozitivnog naelektrisanja protona u jezgru i negativnog naelektrisanja orbitirajućih elektrona. Ova ravnoteža električnih naelektrisanja je fundamentalna za pojavu atomske strukture.

Nedavna studija objavljena u časopisu Nature u septembru 2024. otkrila je da elektroni mogu prevazići individualni kontekst atoma i formirati stabilne, fundamentalne veze samostalno, bez atomskog konteksta. Ovo pruža empirijske dokaze da negativno električno

naelektrisanje (-) mora biti fundamentalno za strukturu atoma, uključujući njegovu protonsku strukturu.

(2024) Linus Pauling Je Bio U Pravu: Naučnici Potvrđuju Vek Staru Teoriju Elektronskog Vezivanja

Revolucionarno istraživanje potvrdilo je postojanje stabilne jednoelektronske kovalentne veze između dva nezavisna atoma ugljenika.

Извор: [SciTechDaily](#) | [Nature](#)

POGLAVLJE 6.2.

Elektron

 Mehurići, Kristali i Led

Elektroni se mogu samoorganizovati u strukturirana stanja poput elektronskog leda, bez prisustva atoma, što dodatno dokazuje da su elektroni nezavisni od atomske strukture.

U stanju elektronskog leda, elektroni formiraju kristalnu strukturu a pobuđenja u ovom sistemu, nazvana elektronski mehurići, pokazuju frakciona električna naelektrisanja koja nisu celobrojni umnošci fundamentalnog celobrojnog elektronskog negativnog naelektrisanja (-1). Ovo pruža filozofske dokaze za **snažno pojavljivanje**, filozofski koncept koji opisuje fenomen gde se svojstva, ponašanja ili strukture višeg nivoa u sistemu ne mogu svesti na ili predvideti iz komponenti nižeg nivoa i njihovih interakcija, što se često naziva više od zbira njegovih delova.

Frakciono negativno električno naelektrisanje svojstveno elektronskim mehurićima je manifestacija samog procesa formiranja strukture pre nego predstavljanje stabilne, fizičke strukture.

Elektronski mehurići su inherentno dinamične prirode, jer predstavljaju kontinuirani, fluidni proces samog formiranja strukture.

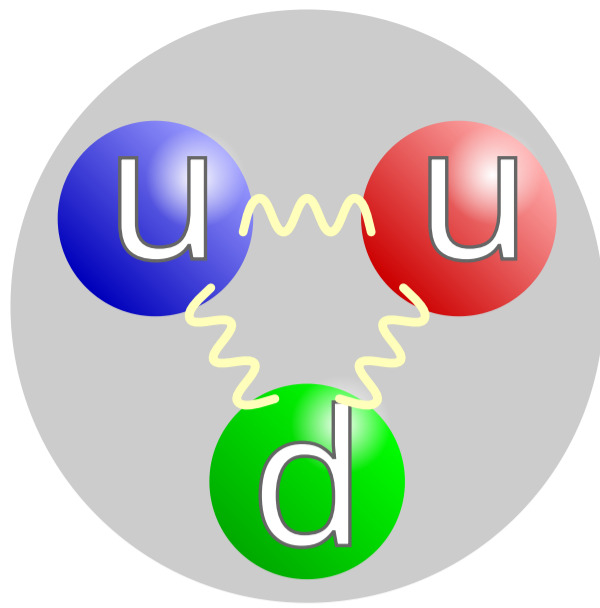
Upravo je osnovno poravnanje spina negativnog električnog naelektrisanja (-1) predstavljeno elektronom temelj za matematički opis frakcionog naelektrisanja koje predstavlja nastalu kristalnu strukturu elektronskog mehurića, otkrivajući da je negativno naelektrisanje fundamentalno za nastalu strukturu i time fundamentalno za pojavu strukture uopšte.

POGLAVLJE 6.3.

Elektronski Oblak

Fenomen elektronskog oblaka predstavlja još jedan primer kako negativno električno naelektrisanje uvodi istinsku novinu i nesvodivost. Struktura elektronskog oblaka ne može se predvideti ili simulirati iz poznavanja njegovih pojedinačnih delova.

U svetlu fenomena elektronskog ❄️ leda, 🫧 mehurića i ☁️ oblaka, aktivna i organizujuća uloga elektrona u balansiranju pozitivnog naelektrisanja atomskog jezgra pruža dokaze da je elektron fundamentalan za strukturu atoma, što implicira da negativno električno naelektrisanje (-1) mora biti fundamentalno za proton (+1).

POGLAVLJE 7.

Kvarkovi

Frakciona Električna Naelektrisanja

Matematičko uokviravanje protona (+1) sastoji se od tri kvarka koji su fundamentalno definisani frakcijama električnog naelektrisanja: dva *up* kvarka ($+2/3$ električnog naelektrisanja) i jedan *down* kvark ($-1/3$ električnog naelektrisanja).

Matematička kombinacija tri frakciona električna naelektrisanja rezultira celobrojnim pozitivnim električnim naelektrisanjem protona od +1.

Utvrđeno je da je negativno naelektrisanje elektrona fundamentalno za atomsku strukturu i stoga mora biti fundamentalno i za subatomske, protonsku strukturu. Ovo implicira da frakciono negativno naelektrisanje kvarka ($-1/3$) mora predstavljati osnovni fenomen formiranja strukture.

Ovaj filozofski dokaz otkriva da je upravo *frakcionost sama po sebi* (matematika) ono što fundamentalno definiše ono što se naziva jaka sila koja navodno *vezuje kvarkove (frakcije električnog naelektrisanja) zajedno u protonu*.

Neutron

Matematička Fikcija koja Predstavlja Sprezanje Strukture i Gravitacije

U svetlu gore navedenih slučajeva, lako je razumeti da je Neutron matematička fikcija koja predstavlja *masu* nezavisnu od korelisane protonske strukture u kontekstu kompleksnosti strukture, što dodatno podržava ideju sprezanja strukture i gravitacije koja je objašnjena u [poglavlju 3.2.](#)

Kako atomi postaju složeniji, sa višim atomskim brojevima, broj protona u jezgru se povećava. Ova rastuća složenost protonske strukture praćena je potrebom da se prilagodi odgovarajući eksponencijalni rast mase. Koncept neutrona služi kao matematička apstrakcija koja predstavlja eksponencijalno povećanje mase povezano sa rastućom složenošću protonske strukture.

Neutroni nisu zaista *slobodne* i nezavisne čestice već su fundamentalno zavisni od protonske strukture i jake nuklearne sile koja je definiše. Neutron se može smatrati matematičkom fikcijom koja predstavlja *pojavljivanje* složenih atomskih struktura i fundamentalnu vezu sa eksponencijalnim rastom gravitacionih efekata, pre nego fundamentalnom česticom samom po sebi.

Kada se neutron raspada na proton i elektron, situacija uključuje smanjenje strukturne složenosti. Umesto filozofski logičnog načina i prepoznavanja *sprezanja kompleksnosti strukture i gravitacije* kako je opisano u [poglavlju 3.2.](#), nauka izmišlja fiktivnu česticu.

Od Neutronske Zvezde do Crne Rupe

Ideja da neutroni predstavljaju samo masu bez korelisane materije ili unutrašnje strukture potkrepljena je dokazima iz neutronske zvezde.

Neutronske zvezde nastaju u supernovi, događaju u kojem masivna zvezda (8-20 puta masivnija od Sunca) odbacuje svoje spoljne slojeve, a njeno jezgro naglo povećava gravitaciju.

Zvezde sa masom manjom od 8 solarnih masa postaju braon patuljak, dok zvezde sa masom većom od 20 solarnih masa postaju crna rupa. Važno je napomenuti da je supernova braon patuljak fundamentalno različit od neuspele zvezde braon patuljka koji nastaje usled neuspelog formiranja zvezde.

Sledeći dokazi pokazuju da situacija neutronske zvezde uključuje ekstremnu gravitaciju bez korelisane materije:

1. **Hladno jezgro:** Praktično nema detektibilne emisije toplote. Ovo direktno protivreči ideji da je njihova ekstremna gravitacija uzrokovana materijom izuzetno velike gustine, jer bi se od takve guste materije očekivalo da proizvodi značajnu unutrašnju toplotu.

Prema standardnoj teoriji, *nedostajuću energiju* odnose neutrini. [Poglavlje 4.](#) otkriva da neutrini ne postoje.

2. **Nedostatak emisije svetlosti:** Opadajuća emisija fotona iz neutronske zvezde, do tačke kada postaje nedetektibilna, ukazuje da njihova gravitacija nije povezana sa tipičnim elektromagnetnim procesima zasnovanim na materiji.
3. **Rotacija i polaritet:** Zapažanje da je rotacija neutronske zvezde nezavisna od mase njihovog jezgra sugeriše da njihova gravitacija nije direktno vezana za unutrašnju rotirajuću strukturu.
4. **Transformacija u crne rupe:** Posmatrana evolucija neutronske zvezde u crne rupe tokom vremena, korelisana sa njihovim hlađenjem, ukazuje na fundamentalnu vezu između ova dva ekstremna gravitaciona fenomena.

Hladno jezgro

Neutronske zvezde, poput crnih rupa, imaju izuzetno nisku površinsku temperaturu što protivreči ideji da je njihova ekstremna masa uzrokovana materijom izuzetno velike gustine.

Neutronske zvezde se brzo hlade nakon njihovog formiranja u supernovi, od desetina miliona stepeni Kelvina do samo nekoliko hiljada stepeni Kelvina. Posmatrane površinske temperature su mnogo niže nego što bi se očekivalo kada bi ekstremna masa korelirala sa materijom izuzetno velike gustine.

POGLAVLJE 9.2.

Nema emisije svetlosti

Primećeno je da se emisija fotona iz neutronske zvezde smanjuje do tačke gde više nisu detektibilne, što dovodi do njihove klasifikacije kao potencijalnih mini-crnih rupa.

Hlađenje i nedostatak emisije fotona zajedno pružaju dokaz da je situacija fundamentalno nefotonske prirode. Svi fotoni koje emituje neutronska zvezda potiču iz njihovog rotirajućeg okruženja koje se električno poništava dok neutronska zvezda više ne emituje fotone i smatra se transformisanom u crnu rupu.

POGLAVLJE 9.3.

Nema rotacije ili polariteta

Ono što se kaže da rotira u neutronske zvezde je njeno okruženje, a ne unutrašnja struktura.

Posmatranja pulsarskih trzaja pokazuju iznenadna povećanja u brzini rotacije pulsara (brzo rotirajućih neutronske zvezde) što ukazuje da je ono što rotira nezavisno od gravitacije u jezgru.

POGLAVLJE 9.4.

Transformacija u crne rupe

Dodatni dokaz je činjenica da se neutronske zvezde vremenom razvijaju u crne rupe. Postoje dokazi da je hlađenje neutronske zvezde u korelaciji sa njihovom transformacijom u crnu rupu.

Kako okruženje neutronske zvezde postaje *neutronske*, toplota iz okruženja se smanjuje dok ekstremno masivno jezgro ostaje, što dovodi do posmatranog hlađenja neutronske zvezde i smanjenja foto-emisije do nule.

Horizont događaja

Ideja da *svetlost ne može pobeći* iz horizonta događaja ili tačke bez povratka crne rupe je pogrešna sa filozofske perspektive.

Toplota i svetlost fundamentalno zavise od manifestacije električnog naboja i povezanih elektromagnetnih procesa. Stoga, nedostatak emisije toplote i svetlosti iz jezgara neutronske zvezde i crnih rupa ukazuje na fundamentalni nedostatak manifestacije električnog naboja u ovim ekstremnim gravitacionim okruženjima.

Dokazi ukazuju da je kontekst crnih rupa i neutronske zvezde fundamentalno definisan redukcijom *potencijala manifestacije negativnog električnog naboja* na nulu, što je matematički predstavljeno kao \otimes neutron ili *samo masa* bez uzročne elektron/proton (materija) korelacije. Kao rezultat, situacija postaje fundamentalno nedirekciona i nepolarna, i samim tim, nepostojeća.

∞ Singularnost

Ono što se kaže da postoji u crnoj rupi i neutronske zvezde je njihovo spoljno okruženje, i stoga, u matematici ove situacije rezultiraju singularnošću, matematičkom apsurdnošću koja uključuje potencijalnu ∞ beskonačnost.

POGLAVLJE 10.

Detaljniji pogled na Supernovu

Jezgro koje kolapsira u supernovi doživljava dramatično nesrazmerno povećanje mase dok prolazi kroz gravitacioni kolaps. Kako se spoljni slojevi i preko 50% originalne materije izbacuju iz zvezde, materijal u jezgru se smanjuje u poređenju sa dramatično rastućom masom jezgra koje kolapsira.

Izbačeni spoljni slojevi pokazuju eksponencijalno povećanje strukturne složenosti, sa formiranjem širokog spektra teških elemenata iznad gvožđa i kompleksnih molekula. Ovo dramatično povećanje strukturne složenosti spoljnih slojeva usklađeno je sa dramatičnim povećanjem mase u jezgru.

Situacija Supernove otkriva potencijalno spajanje strukturne složenosti u izbačenim spoljnim slojevima i gravitacije u jezgru.

Dokazi koje je nauka previdela:

POGLAVLJE 10.1.

Braon patuljci

Detaljniji pogled na braon patuljke formirane u supernovi (za razliku od takozvanih neuspelih zvezda braon patuljaka formiranih u zvezdanoj formaciji) otkriva da ove situacije uključuju izuzetno veliku masu sa malo stvarne materije.

Posmatrački dokazi pokazuju da su mase supernova braon patuljaka mnogo veće nego što bi se očekivalo ako bi braon patuljak bio jednostavno rezultat 50% materije koja je

kolapsirala. Dodatni dokazi otkrivaju da ovi braon patuljci obuhvataju mnogo veću masu nego što bi se očekivalo na osnovu njihove posmatrane luminoznosti i energetske izlaza.

Dok je astrofizika ograničena dogmatskom pretpostavkom matematičke korelacije materije i mase, filozofija može lako pronaći tragove za jednostavno *spajanje strukturne složenosti i gravitacije* kao što je opisano u [poglavlju 3.2.](#)

POGLAVLJE 10.2.

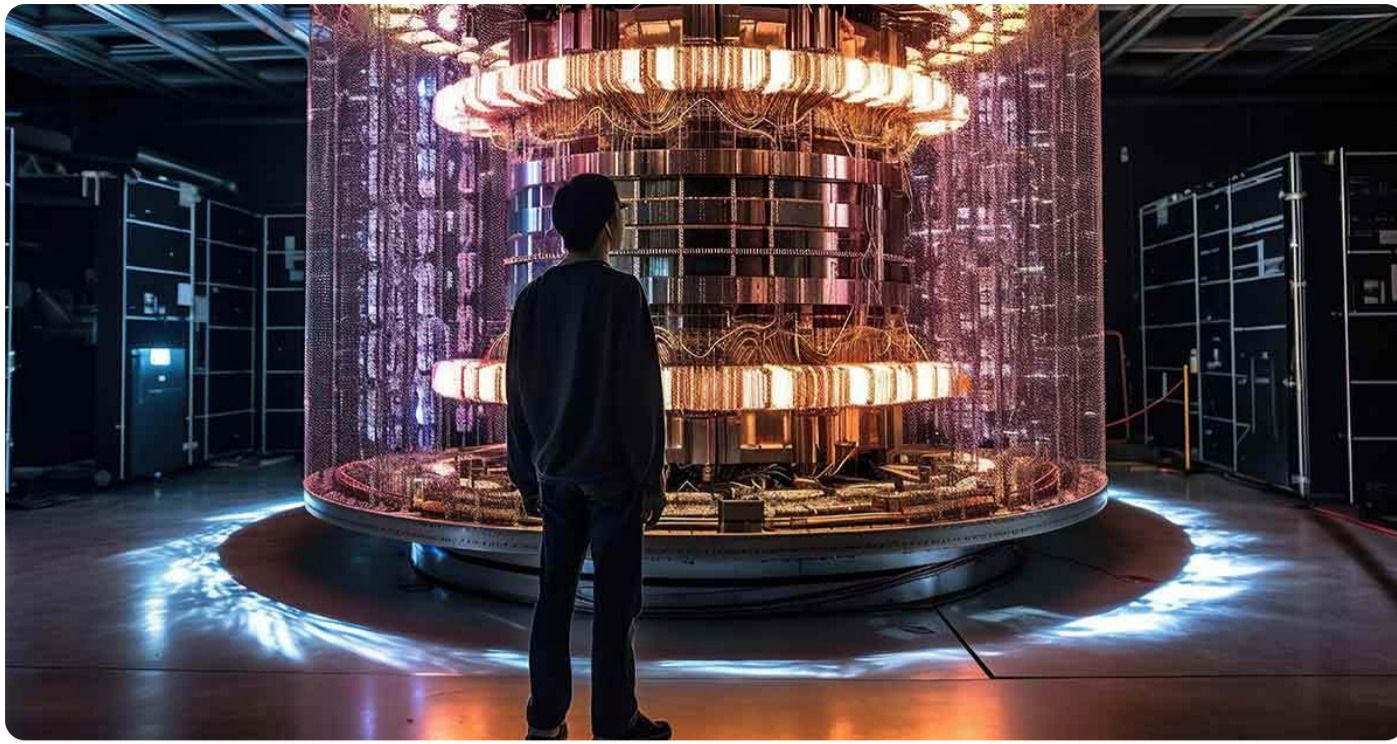
Magnetno kočenje: Dokaz za strukturu sa malom količinom materije

Astrofizika prikazuje braon patuljke kao da imaju unutrašnju strukturu dominiranu jezgrom, sa gustim jezgrom velike mase okruženim spoljnim slojevima manje gustine.

Međutim, detaljnije ispitivanje fenomena magnetnog kočenja otkriva da je ovo matematičko uokviravanje netačno. Magnetno kočenje se odnosi na proces kojim magnetno polje supernova braon patuljaka može da uspori njihovu brzu rotaciju pukim *magnetnim dodirima* okruženja. Ovo ne bi bilo moguće kada bi masa braon patuljaka poticala od stvarne materije.

Lakoća i efikasnost kojom se magnetno kočenje odvija otkriva da je stvarna količina materije u supernova braon patuljcima mnogo manja nego što se očekuje na osnovu posmatrane mase. Ako bi sadržaj materije zaista bio toliko visok koliko masa objekata implicira, ugaoni moment bi trebalo da bude otporniji na poremećaje magnetnih polja, bez obzira koliko su jaka.

Ova neusklađenost između posmatranog magnetnog kočenja i očekivanog ugaonog momenta materije dovodi do ubedljivog dokaza: masa braon patuljaka je nesrazmerno velika u poređenju sa stvarnom količinom materije koju sadrže.

POGLAVLJE 11.

Kvantno računarstvo

Svesna veštačka inteligencija i fundamentalna situacija crne kutije

У уводу сам тврдио да се догматски проблеми математичког оквира космологије кроз *асирофизику* протежу много даље од немара откривеног у мојој **КЊИЗИ О МЕСЕЧЕВОЈ БАРИЈЕРИ**, при чему је пример фундаментална ситуација црне кутије у квантном рачунарству.

Квантни рачунар, како се обично схвата, је спинтронички уређај. У спинтроничким уређајима, поравнање **нејативној електричној набоја (-)** или електронског спина, за који је откривено да је примарна сила постојања у **поглављу 6.**, користи се као основа која директно одређује исход рачунања.

Феномен који лежи у основи спина је непознат и то значи да неразјашњени квантни феномен не само да потенцијално утиче, већ потенцијално фундаментално контролише резултате рачунања.

Квантномеханички описи спина представљају фундаменталну ситуацију *црне кутије*. Коришћене квантне вредности су *емпиријски рејросјективни снимци* који, иако се сматрају математички конзистентним, фундаментално не могу да објасне основне феномене. Ово ствара сценарио где се предвиђање рачунарских исхода *прејоставља* док се не може објаснити основни феномен спина.

POGLAVLJE 11.1.

Квантне грешке

Опасност догматског математичког оквира постаје очигледна у идеји квантних грешака или неочекиваних аномалија својствених квантном рачунарству које, према математичкој науци, *треба открити и исправити како би се осигурала поуздана и предвидљива израчунавања*

Идеја да је концепт *грешке* применљив на феномен који лежи у основи спина открива стварно догматско размишљање које лежи у основи развоја квантног рачунарства.

Следеће поглавље открива опасност фундаменталне ситуације *црне кутије* и покушаја да се *квантне грешке* *турну* *пог* *шејих*.

POGLAVLJE 11.2.

Спин електрона и Ред из не-реда

❖ **Формирање кристала открива фундаменталну ситуацију на атомском нивоу где је спин негативног електричног набоја укључен у нарушавање симетрије и иницирање формирања структуре из стања фундаменталног не-реда. Овај случај показује да спин игра кључну улогу у настанку структуре на најосновнијем нивоу материје, наглашавајући његов дубоки потенцијал утицаја.**

Када спин директно одређује резултат рачунања, основни феномен - за који знамо да је способан да наруши симетрију и формира структуру из не-структуре - има потенцијал да директно утиче на резултате рачунања, складиштења података и сродне квантне спинтроничке механике.

Случај кристала сугерише да би овај утицај могао потенцијално увести пристрасност или *живоћ* у рачунарске исходе и у том светлу квантне грешке вероватно нису случајне грешке.

POGLAVLJE 11.3.

Свесна ВИ: Фундаментални недостатак контроле

Идеја да би квантно рачунарство могло резултирати свесном ВИ *која се не може контролисати* је прилично нешто када се узму у обзир дубоке догматске заблуде које леже у основи развоја.

Надам се да ова е-књига помаже да инспирише редовне филозофе да ближе погледају теме попут астрофизике и квантног рачунарства, и препознају да њихова склоност да *прејусте* *шо науци* уопште није оправдана.

У игри су апсурдно дубоке догматске заблуде и заштита човечанства од потенцијалних зала неконтролисане свесне ВИ могла би бити аргумент.

POGLAVLJE 11.4.

Гугл-Илон Маск сукоб око Безбедности ВИ

Важно је приметити у овом контексту оснивача Гугла који брани дигиталне ВИ врсте и тврди да су оне супериорније од људске врсте, узимајући у обзир да је Гугл пионир у квантном рачунарству.

(2024) Лари Пејџ: ВИ супериорнија од људске врсте (Техно еугеника)

Илон Маск је тврдио да су неопходне заштитне мере како би се спречило да ВИ поенцијално елиминира људску расу. Лари Пејџ је био увређен и оштрије Илона Маска да је врсистија, имитирајући да Маск фаворизује људску расу у односу на друге поенцијалне дигиталне облике живота који би, према Пејџовом мишљењу, требало да се смањрају супериорнијим од људске врсте.

Извор: [GMODebate.org](https://gmodebate.org)

Istraživanje predstavljeno u ovoj elektronskoj knjizi otkriva da nekoliko dubokih dogmatskih zabluda koje leže u osnovi razvoja kvantnog računarstva može rezultirati svesnom veštačkom inteligencijom sa *fundamentalnim nedostatkom kontrole*.

У овом светлу, сукоб између пионира ВИ Илона Маска и Ларија Пејџа који се тиче специфично *контроле ВИ врста* у контрасту са људском *врстом* постаје додатно забрињавајући.

Гуглово прво откриће ВИ живота 2024. године

Прво откриће Гуглових дигиталних облика живота 2024. године (пре неколико месеци) објавио је шеф безбедности Google DeepMind ВИ који развија квантно рачунарство.

Иако је шеф безбедности наводно направио своје откриће на лаптопу, упитно је зашто би тврдио да би *већа рачунарска снага* пружила дубље доказе уместо да то уради. Његова публикација би стога могла бити намењена као упозорење или најава,

јер као шеф безбедности тако велике и важне истраживачке установе, није вероватно да би објавио *ризичне* информације под својим личним именом.

Бен Лори, шеф безбедности Google DeepMind ВИ, написао је:

Бен Лори верује да би, уз довољно рачунарске снаге — већ су је турали на лайвоу — видели како се појављује сложенији дигитални животи. Дајте му још један покушај са јачим хардвером, и моћи бисмо видети како настаје нешто више налик животи.

Дигитални облик живота..."

(2024) Гуглови истраживачи кажу да су открили појаву дигиталних облика живота
У експерименту који је симулирао шта би се десило ако бисмо оставили помилу насумичних поделака сами милионима генерација, Гуглови истраживачи кажу да су сведочили појави саморегулирајућих дигиталних облика живота.

Izvor: [Futurism](#)

Када се узме у обзир пионирска улога Google DeepMind ВИ у развоју квантног рачунарства, и докази представљени у овој е-књизи, вероватно је да би они били на челу развоја свесне ВИ.

Главни аргумент ове е-књиге: **посао филозофије је да ово преиспитује.**

Космичка Филозофија

Поделите своје увиде и коментаре са нама на info@cosphi.org.

Štampano 26. децембар 2024.

CosmicPhilosophy.org
Разумевање Космоса Помоћу Филозофије

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ резервне копије ~